Ч. 115 Середа 24 мая (6 червня) 1900. Рік X.

Виходить у Львові що дня (крім недїл. і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові з агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Вибори в Італії. — Полудневоафриканьска війна).

В пятницю відбула ся кабінетова нарада, на котрій, як доносить Politik, не запала ніяка з ожиданих ухвал в користь Чехів. В наслїдок того ческа обструкция буде ведена з подвоєною силою і буде тим сильнійша, чим більше сторонництва правиці будуть старати ся унеможливити єї. Politik ще сумнїває ся, чи наступить формальне розбитє правиці. То буде зависїти від того, як буде приняте меморандум Чехів адресоване до виконуючого комітету правиці, а поясняюче причини обструкциї.

Оногди відбули ся в цїлій Італії вибори до палати послів. В часї виборів не заколочено нїгде спокою. В Палєрмі вибрано знов Кріспього. В Мілянї вибрані републиканин Креппі і социялїст Майно против бувшого президента палати Колюмба. Взагалї після урядових справоздань вислїд виборів так представляє ся: Вибрано 271 кандидатів мінїстерияльних, 89 вірноконституцийних опозиционістів, 68 з скрайної лївиці, 8 независимих, а крім того має відбути ся 39 виборів тіснїйших, а в 33 місцевостях вислїд виборів доси незвістний.

Урядовий орґан трансвальского правительства оголошує проклямацию, в котрій Кріґер заявляє, що Бури нїколи не будуть узнавати англїйского пановання і подає до відомости проєкт укріпленя Лїденбурґа. Президент ораньскої републики Штайн получив ся з Кріґером, так що разом є там 20.000 Бурів. Др. Лейдс потверджує вість, що Кріґер і Штайн окопали ся в Лїденбурзї. Та позиция має бути неможливою до занятя. Кріґер має муницию на кілька лїт. Др. Лейдс висказав гадку, що Бури на случай потреби займуть портуґальску територию і звідтам будуть стягати живність. Як бачимо, Робертс не знищивши армії Бурів, не богато виграв занятєм Иоганесбурґа, а навіть занятє Преториї не закінчить війни. Занятє Иоганесбурґа і инших трансвальских міст не має найменшого мілїтарного значіня хиба лиш те, що Кріґер не буде мати копалень, котрі давали єму золото на веденє війни. Кождє занятє Анґлїйцями місто зменшить лиш боєві сили їх армії, бо всюди треба буде лишити ґарнізон для охорони анґлїйских властий. В поли Робертс не буде міг ужити навіть четвертини своєї двіста двацять тисячної армії. Коли Бота буде умів вести під'їздову війну, буде міг дрібними відділами знищити цїлу анґлїйску армію. Обізнаний з полудневоафриканьскими відносинами державний секретар Райтц, дуже не весело для Анґлїйців представляє наслїдки анексиї полудневоафриканьских републик. Райтц добачує в нїй стале жерело безнастанних розрухів і проливу крови. Анґлїя мусїла би в тих републиках держати стало що найменше 50.000 війска і то не через кілька лїт, але може навіть через столїтя.

Курс науки для управителїв спілок ощадности і позичок.

Бюро патронату для спілок ощадности і позичок при краєвім Видїлї у Львові оголошує такий комунїкат:

На підставі уповажненя Видїлу краєвого з дня 22. мая 1900, ч. 34,395, уряджує бюро патронату для спілок ощадности і позичок II. двонедїльний практичний курс науки для управителїв, касиєрів і членів заряду таких спілок. Курс сей відбуде ся в часї між 2 а 14 липня с. р. у Львові, під управою др. Стефчика, управителя бюра патронату, після поданої понизше загальної програми науки.

На курс той можуть бути приняті управителї, касиєри, зглядно рахмайстри і члени завідуючих орґанів сих спілок, що вже одержали запевненє принятя до патронату, або і тих, що до завязаня готові, і зголосили ся до бюра патронату. Заряд або основательский комітет кождої такої спілки може подати по 2-ох кандидатів, від котрих вимагає ся доброго знаня писаня і елєментарних рахунків.

З уваги, що скількість участників курсу обмежена до цифри 20, на випадок численнїйших зголошень застерігає собі бюро патронату вибір лиш одного з посеред поданих кандидатів, а заряд, зглядно основательский комітет спілки повинен у своїм поданю зазначити, котрому з поданих кандидатів належало би ся дати першеньство. Неприняті на перший курс

63)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого нїмецкого виданя.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Камбізес взяв від Онуфіса папірусовий звиток, поднивив ся на письмо, яким той папір був вкритий, та покивавши головою, підійшов до лїкаря і сказав:

— Придиви ся добре сим знакам і скажи менї, чи то твій батько писав?

Небенхарі впав на колїна і підніс руки в гору.

— Чи то твій батько малював тоті знаки? питаю ся.

— Не знаю, чи.... Дійстно....

— Я хочу знати правду! Так, чи нї?

— Так, мій королю; але....

— Встань і будь певний моєї ласки. То красно, коли підданий вірний свому володїтелеви; але не забувай, що тепер маєш мене називати своїм королем. Касандана казала менї сказати, що ти хочеш завтра штучною операциєю зробити так, щоби она провидїла. Чи не занадто ти зважив ся?

— Я певний моєї штуки о королю!

— Ще одно! — Чи ти знав о тім обманьстві?

— Знав — мій володїтелю.

— І ти нїчого менї не сказав?

— Я мусїв Амазісови присягнути, що не скажу нїкому нїчого, а присяга....

— Присяга сьвята. Дивись Ґобріясе, щоби оба ті Єгиптияни дiставали страви з мого стола. Тобі старий треба, видко, лїпше живити ся!

— Менї не треба більше нїчого як лиш воздуха, щоби дихати, кусник хлїба і цяпку води, щоби не згинути з голоду і спраги чистої одежини, щоби бути милим богам і самому собі та власного кутика, щоби не стояти людем на заваді. Я не був ще нїколи так богатим, як нинї.

— А то чому?

— Бо маю до розданя королївство.

— Ти якось так говориш, що годї здогадати ся, що у тебе на думцї.

— Я моїм перекладом поставив доказ, що твоя померша жінка була донькою Гофри. Після нашого права спадкового, коли нема синів або братів, то й донька має повне право до престола. Коли знов тота умирає бездїтною, то єї муж єсть законним наслїдником. Амазіс розбоєм прийшов до корони, підчас коли Гофра і єго наслїдники мають родове право до володїтельского достоїнства. Псамтік тратить всяке право до корони, скоро знайде ся брат, син, донька або зять Гофри. Отже витаю тебе яко мого короля і будучого володїтеля моєї красної вітчини.

Камбізес усьміхнув ся самолюбиво а Онуфіс говорив дальше:

— А відтак читав я й в зьвіздах, що Псамтікови короткий вік а тобі призначена корона Єгипту.

— Нехай так буде, як зьвізди кажуть! — сказав на то Камбізес; — а тобі, ти щедрий дїдусю, приказую висказати бажанє, яке схочеш.

— Позволь менї, щоби я поїхав возом за твоїм походом. Я хотів би замкнути очи над Нїлем.

— Нехай так буде! А тепер ідїть собі, приятелї, та постарайте ся о то, щоби всї столовяни явили ся на нинїшнім пирі. При солодкім винї будемо радити воєнну раду. Менї здає ся, що похід на Єгипет оплатить ся лїпше, як війна з Масаґетами!

Побіда королеви! — крикнули присутні грімко з радости, і розійшли ся, підчас коли Камбізес закликав слуг, що єго убирали і розбирали, і перший раз скинув з себе жалібну одежу і убрав ся в парадні королївскі ризи.

* *
*

Крезус і Фанес вийшли разом до города, на всхіднїй сторонї замку, де зеленїли ся дерева і корчі, та били водограї межи грядками, повними всїляких цьвітів. Лице Атинця сияло з вдоволеня, підчас коли давний король поглядав зажурений наперед себе.

— Чи розважив ти, Еллине, — промовив Крезус — яку ти головню кинув ось тепер в сьвіт, щоби від неї займила ся пожежа?

кандидати можуть бути взяті під розвагу при урядженю дальших курсів науки.

Кандидати, що не були би в силї покрити коштів подорожі і удержати ся в часї курсу з власних фондів, можуть одержати запомоги в грошех по 50 корон. Зголошеня з докладним поданем назвиска, званя, віку і квалїфікаций, а з долученем проби звичайного письма кождого кандидата, належить вносити до бюра патронату для спілок ощадности і позичок при Видїлї краєвім у Львові, найпізнїйше до дня 15. червня с. р. Скоро кандидат старає ся о запомогу на покритє коштів подорожі і удержаня в часї курсу, треба просьбу о признанє запомоги висказати в поданю

Приняті кандидати одержать з відомостию про принятє докладну інструкцию що-до свого зголошеня у властивім речинци до управи курсу у Львові.

В дни 14 липня в суботу відбуде ся іспить що разом з послїдним днем науки становити ме повторенє і зібранє в цїлість поданої на курсї науки. Отже в тих днях можуть за відомостию управителя курсів бути присутними при науцї і іспитї яко надзвичайні участники инші члени завідуючих орґанів тих спілок ощадности і позичок, з котрих або для котрих принято на курс участників.

I. Науку про орґанїзацию спілки, вложену на основі взірцевого статута; щоденно в першім тижднн по 1 годинї денно, — разом 6 годин.

II. Виклад і поясненє адміністрацийної інструкциї для спілок разом з вправами у виповнюваню подань, деклярацийи, скриптів, упімнень, списуваня протоколів і т. и.; щоденно в першім тиждни і в 4 днях другого тиждня по 1 годині, — разом 10 годин.

III. Науку про податки і скарбові належитости в 4 перших днях другого тиждня по 1 годинї денно, — разом 4 години.

IV. Науку про рахунковість спілок, а іменно: науку про веденє книжок і рахункових виказів і про зуставлюванє річного замкненя і білянсу, щоденно в першім тиждни і в 4 днях другого тиждня по 4 години денно, — разом 40 годин.

V. Повторенє цїлої науки після задаваних питань в передпослїднім дни науки, — разом 6 годин; за весь час курсу всего загалом 66 годин.

Новинки.

Львів дня 5-го червня 1900.

— **З перемиской епархії.** Відзнаки крилошаньскі дістав о. Конст. Грицикевич, парох в Старій Соли. — Почестними совітниками еп. консисториї іменовані оо.: Теод. Ріпецкий катихит народ. школи в Самборі і Іляр. Гмитрик катихит гімназиї в Самборі. — Володим. Коленьский дістав презенту на Терло. — Сотрудництва дістали оо.: Ів. Калиньский в Новім-містї, Ор. Калужняцкий (самостійне) в Яблоници рускій і Ор. Сиротиньский (з правом управи) в Річици дек. угнівского. — Завідательство в Комарниках дістав о. Мих. Ільницкий.

— **З товариства „Просьвіта“.** В місяцях цьвітни і маю внесено подання до Намістництва о заснованє нових читалень „Просьвіти в отсих 18 громадах: 1) в повітї Бережани: Ценів; 2) п. Броди: Завидче; 3) пов. Бучач: Нагірянка; 4) п. Городенка: Раковець; 5) пов. Гусятин: Кривеньке, Васильків; 6) пов. Камінка: Муканє; 7) п. Львів: Піски; 8) пов. Перемишль: Дрогоїв; 9) пов. Перемишляни: Болотня; 10) пов. Рогатин: Данильче, Підгородє; 11) пов. Старий-Самбір: Тершів; 12) пов. Тернопіль: Черниxів, Плесківцї, Яцківцї; 13) пов. Товмач: Тисьмениця (при церкві) Кокора; 14) пов. Золочів: Ярославичі. Від нового року новстало нових читалень „Просьвіти“ (заложених або закладаючих ся а до Намістництва зголошених) 56. Всїх читалень „Просьвіти“ є тепер 8?4. Найбільше читалень „Просьвіти“ є в повітах: Перемишль 45, Рогатин 40, Стрий 38, Борщів 36, Золочів 34. Найменше читалень „Просьвіти“ мають повіти: Лїско і Сянік по 3, Чешанів і Добромиль по 5, Самбір 7. Нових членів вступило до „Просьвіти“ в місяцях цьвітни і маю 224, а від нового року 810. В тім самім часї вступило в роцї 1899 нових членів 523, в 1898 р 774. а в 1897 роцї 856. Всїх членів вступило до „Просьвіти“ від еї завязаня по конець мая с. р. 12,856.

— **Ориґінальний спосіб виборчої аґітациї** лучив ся у Відни при остатних виборах до міскої ради. Аґітатори социяльно-демократичної партиї всїли о 9 ій год вечером до ваґона „великого колеса“ в „Venedig in Wien“, та коли ваґон підніс ся до найбільшої висоти, посипали ся на голови находячої ся на долинї публики ріжнобарвні картки з проклямациями, листами виборчими, відозвами социялїстичними і т. п. Публика здивована та заінтересована „небесними листами“ розхапувала спадаючі картки. Та небавом прибув полїцийний комісар і підождав, поки не з'їхав на долину ваґон з социяльними демократами. Спершу не хотїв нїхто призпати ся до вини, а навіть чотири Англїйцї, що були в тім самім ваґонї, уперто мовчали. Коли комісар запросив всїх на інспекцию, виступив один молодець і заявив, що він кидав з гори папери. Заведено его на інспекцию, списано протокол і випущено на волю.

— **120 разів заручений.** Купець Альойс Франкенберґер родом з Баварії ставав тамтого тиждня перед судом присяжних в Ґрацу і зложив слїдуюче зізнанє: „Я родив ся в Енґертсгам коло Пассав 1855 р., а скінчивши середну школу, дармував в маєтности мого батька. Коли батько в 1881 р. помер, казав я через фактора продати маєтність за 100.000 марок і поїхав насамперед до Америки, а відтак їздив по цїлім сьвітї. Коли вже гроший не стало, вступив я в Альжірі до леґії чужинців. В грудни 1897 р. приїхав я з Альжіру до Монахова і дістав там посаду книговодця в міщаньскім бровари. Але по 16-лїтнім ваґабундованю не подобало ся менї тихе спокійне житє канцелярийне і я поїхав до Ґрацу, де не роздумуючи богато, пустив ся на туманенє дівчат, що буду з ними женити ся. Я подав до ґазет слїдуючи оповістку: „Дами, що мають охоту віддати ся за маючого пана, нехай зголосять ся до мене“. — Мене засипали предложенями. Маючі дами, ґувернантки, бони, служницї до всего і т. д. старали ся о мене. Я заручив ся з кождою і жив з кождою кілька недїль щасливо. Придбавши в той спосіб кілька тисячів риньских, пішов я знову до Монахова, де зробив знову знакомства з кільканайцяти молодими і старими вдовицями і то з добрим успіхом фінансовим З Монахова пішов я до Пассав, де заручив ся з 12 дівчатами і здобув у них 5000 марок Моя тринайцята наречена в Пассав намовила мене, щоби я з нею утїк і з нею прогуляв я тих 5000 марок. Відтак

— Лиш діти і безумні ділають нерозважно.

— Ти забув ще що й ті, котрим пристрасть розум відбере.

— Я до тих не належу.

— А все-таки месть викликує найбільшу пристрасть.

— Лиш тогди, коли она ділає в слїпій завзятости. Моя месть холодна як залізо, але я знаю свій обовязок.

— Першим обовязком честного чоловіка єсть підпорядкувати власне добро добру вітчини.

— Я то знаю..

— Але ти забув, що ти з египетскою державою видав Перзам і елиньску вітчину!

— Я думаю инакше.

— Чи гадаєш, що Перзи не возьмуть ся і до красної Грециї, коли всї инші побережа Середземного моря будуть до них належати?

— Зовсїм не гадаю; а знов знаю добре моїх Елинів, і думаю, що они зможуть побідно оперти ся всім варварским войскам і стануть більшими як коли небудь, скоро настане небезпечність. Потреба змусить всї наші розділені племена сполучити ся в один згідний нарід і повалити престоли тиранів.

— То все лиш мрії.

— Котрі мусять стати ся правдою так певно, як певно маю надію, що месть моя сповнить ся.

— Не буду перечити ся з тобою, бо відносини твоеї вітчини стали менї вже чужими. Впрочім уважаю тебе за розумного чоловіка, котрий любись все, що красне і добре та за надто совістно думає, як щоби задля самої честилюбивости міг згубити цїлий нарід. То страшно, щоби судьба за вину одного, скоро він носить корону, мстила ся на цїлім народі! Скажиж менї, коли моя гадка має яке значінє для тебе, яка кривда так дуже піддала тобі охоту до мести.

— То послухай і не старай ся вже нїколи відвести мене від мого наміру! Ти знаєш египетского наслїдника престола та й знаєш також Родопісу. Той перший був з ріжних причин моїм смертельним ворогом, а ся послїдна була приятелькою всїх Елинів, особливоже моєю. Коли я мусів виносити ся з Египту, грозив менї Псамтік своєю местию. Твій син Ґіґес виратував мене від смерти. В кілька недїль опісля приїхали мої діти до Навкратіс, щоби звідтам поїхати за мною до Сіґеум. Родопіс взяла їх в свою щиру опіку. Якийсь нужденник вивідав ту тайну і зрадив еї наслїдникови престола. Слїдуючої ночи обступлено дім Бракійки і зроблено ревізию. Знайшли мої діти і увязнили їх. Амазіс тим часом ослїп і позволив свому підлому синови робити що хоче, а той поважив ся мого одинака хлопця...

— Він казав его убити?

— Так стало ся, як ти сказав.

— А друга дитина?

— Дївча ще й нинї в его руках.

— Коли так то їй смерть зроблять, скоро довідають ся...

— Нехай гине. Лїпше не мати дїтий, як не пімстившись лягати в могилу!

— Розумію тебе і не можу вже на тебе гнївати ся. За кров твого хлопця треба пімстити ся.

Старик стиснув сильно руку Атинцеви, а Фанес обтерши собі сльози і запанувавши над собою сказав: Ходи тепер на военну раду! Нїхто не повинен бути більше вдячний поганим дїлам того нужденика Псьмтіка, як Камбізес. Той чоловік, котрого так борзо бере пристрасть, не годить ся до діл мира.

— А все-таки здає ся менї, що найвисшою задачею короля повинно бути, щоби він працював для внутрішного добра своеї держави. Але такі то вже люди, що они більше величають тих, котрі з них деруть шкіру, як тих, що їм добре роблять. Кількож то співів присьвячувано Ахіллеви, а кому прийшло хоч би лиш на гадку звеличати в піснях мудре правлїнє Піттака?

— Але бо то й більше треба відваги до проливаня крови як до садженя дерев.

— Але й більше доброти і розуму, щоби гоїти рани а не робити їх. Та заким зайдемо до сьвітлици мушу конче ще одно тебе спитати. Чи Бартя буде міг безпечно побувати в Навкратісї, скоро Амазіс довідає ся о плянах короля?

— То вже нї. Але я его остерігав і радив ему, щоби він перебрав ся і виступав там під чужим іменем.

— А він готов був тебе послухати?

— Менї так здавало ся.

— На всякий случай буде добре, коли пішле ся післанця, щоби его остеріг.

— Попросїм короля о то.

— Ходиж. Ось їдуть вже й вози, що везуть обід для двірскої дружини.

— Кількож людий харчує король що дня?

— Яких пятнайцять тисячів [1]).

— То нехайже Перзи дякують богам, що їх володїтелї лиш раз на день їдять.

Глава третя.

В шість недїль по сих подіях доїзджала мала громадка їздців до брам Сардеса.

Конї і люди були вкриті потом і порохом. Перші перечуваючи близько місто зі стайнями і жолобами добували послїдних сил, але видко, бігли все-таки за поволи для нетерпеливости тих обох мужчин, що в запорошенім перскім строю двірскім їхали попереду тої дружини.

---

[1]) На удержанє сего величезного двору треба було що дня 400 талентів або 1,160.000 К.

приїхав я без нареченої знову до Іонахова та заручив ся тут знову з кількома вдовицями і дівчатами. Мої доходи походячі в туманеня дівчат женитьбою позваляли мені жити зі всякими вигодами. Відтак поїхав я до Відня, а звідтам знов до Ґрацу, де моя перша наречена казала мене арештувати. Всего на всего був я заручений 120 разів:“ — Суд засудив сего стодвайцятькратного нареченого на півтретя року тяжкого кріміналу а відтак на видане баварским властям, котрі знов засудять его на дальших кілька літ.

— Дирекция „Краєвого Союза кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квоті 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^{1}/_{2}$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^{1}/_{2}$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“) Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят
Дирекция.

Телеґрами.

Будапешт 5 червня. Цїсар від'їхав вчера вечером з Ґеделе до Відня.

Тієнтсін 5 червня. Віддїл козаків, що був висланий против „кулаків“, звів з ними тяжку борбу і завдав їм тяжкі страти. По стороні російскій ранений один офіцир і трех вояків. З „кулаків“ погибло 16, а дуже богато єсть ранених.

Пекін 5 червня. Прибули сюди війскові віддїли нїмецкий і австрийский.

Льондон 5 червня. Доносять з Льоренцо-Маркес, що дня 31 мая відбула ся велика борба під Лече, 8 миль на полудне від Преториї. Аж до заходу сонця Бури удержали ся на своїх становищах. — Денно висилають Бури по 15 поїздів з поживою і муніциєю до Лїденбурґа.

Новий Йорк 5 червня. Journal доносить з Махадодерп: Президент Кріґер заявив, що борба буде ведена дальше аж до остаточного закінченя.

Переписка зі всїми і для всїх.

☛ Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нїкому.

Оповістка.

Підписаний в низу дяк з добрим голосом, не жонатий літ 22, екзамінований і з добрими сьвідоцтвами пошукує посади. Ласкаві зголошеня під адресою: Стефан Рибаконик в Волківцях почта Борщів.

А. Д. в Н.: 1) Цукор не єсть анї на зуби анї на жолудок шкідливий як то загально говорить ся іменно дітем, від котрих би не обіґнав ся і не настарчив би їм его. Над міру ужитий може зашкодити як і кожда инша найздоровійша страва. Коли їсти часто і богато цукру, то частинки з него лишають ся на зубах і межи зубами а від тепла тїла робить ся з него т. зв. молочна кислота (квас молочний, котрий сильно надгризає шкливо на зубах і тим способом нищить їх. Особливо шкідливим може бути цукор змішаний з ростинними соками. В инший спосіб може цукор шкодити механічно, коли би хтось его гриз зубами і через то іменно шкодить він дітям найбільше на зуби; цукор і бонбони суть тверді, рисують зуби, зрушують їх в корени, ранять і відривають при гризеню ясна від зубів. Наконець можуть бути цукри закрашені шкідливими красками а тогди шкодить не лиш на зуби але ще більше й на жолудок. Особливо шкідливим може бути т. зв. бараболяний цукор, котрий роблять в той спосіб, що поливають крохмаль з барабольсірчаним квасом. Цукор той єсть брудно біло-жовтої барви і его держать грудами як глину денебудь і дуже часто продають дітем відрізуючи з него по куснику. Але негадайте, щоби у всїх або у більшої части людий були віпсовані зуби від цукру. На 100 буде певно ледви може один, котрому цукор пошкодив. Прецї далеко більше єсть людий що майже зовсім не їдять цукру а мимо того мають зіпсовані зуби. Причина того лежить або вже в самій природї або в невідповіднім плеканю зубів. 2) То легко спитати як називає ся сеся або тота зьвізда; але як нам вгадати, котру Ви іменно маєте на думці хоч би Ви й додали що, „майже на полудни“. Що до першої сьвізди, котру минувшого місяця було видко на небі ще в день ледви що по заході сонця, то вже лекше можна Ваш дати відповідь; то зьвізда так загально знана, що єї всюди і завсїгди можна можна розпізнати. То друга від сонця, то вже розпізнати. То друга від сонця планета, Венера, або вечірна (коли єї видко вечером) і рання (коли єї видко досьвіта) зоря. Она підходить тепер найблизше до землї і длятого видко єї так ясно Сьвітло єї так ясне, що коли вечером поставити н. пр. олівець на папір, то видко від неї слабу тїнь. В маю була она майже до половини осьвітлена і крізь дальновиди було єї видко як наш півмісяць в послїдній чверти. До недавна спорили учені між собою чи ся планета обертає ся доокола своєї оси так як н. пр. земля, чи лиш так як місяць, значить ся іде кругом довкола сонця обертаючи до него все лиш одну сторону. Давний сей спір між ученими полагодив петербурґский астроном Бєлопольский, котрий поставив доказ, що Венера обертає ся довкола своєї оси раз за 24 наших годин. Довкола сонця мусить она іти 225 наших днів. — Про другу зьвізду не можемо Вам сказати нічого певного і можемо лиш висказати здогад, що Ви маєте на думці або велику, ясну зьвізду, звану „Колосом“ (Spica), в громадї зьвізд „Дїва“ або зьвізду Реґулюс в громадї Льва. —

Гр. Цим. в Б. з: 1) Гадаємо, що маєте на думці ковнїр від сурдута, бо ковнїри від біля перуть ся. Отже брудний ковнїр від сурдута чистить ся слїдуючим способом: До сальміякового спірітусу (купує ся в аптицї) треба наскробати трохи звичайного мила а тогди зробить ся густа мішанина, подібна до сирупу. Таким милом натирає ся замащений ковнїр а відтак полоче ся чистою лїтною водою. — 2) Відповідь на друге питане знайдете завтра в переписцї господарскій, а відповіди на слїдуючі питаня пізнїйше. — **Невдоволена:** На веснянки поправдї нема ради а всї т. зв. косметичні средства то лиш проста шарлятанерия. Впрочім, можете якийсь такий лік купити і спробовати. В аптиках і дроґериях продають н. пр. т. зв. Creme (Крем) Iris ціна (86 кр.) Ми можемо лиш порадити: Не виходити на сонце, старати ся о то, щоби в лици було завсїгди холодно, щоби кров не била до голови, не мити ся за студеною водою лиш лїтною а вже зовсїм не натирати ся милом. — (Дальші відповіди пізнїйше).

Довкола королївского гостинця, що тягнув ся почерез підгіре гір Тмольос, були поля з чорною урожаною землею і всїлякого рода деревами. Сподом гір тягнули ся оливні, цитринові і пальмові гаї морвові садники і виноградники а висше на горах зеленїли ся лїси пиній, кипарисів та оріхових дерев. Краями піль стояли фіґові і ґранатові корчі повні овочів. В траві на сїножатах і на земли в лїсах цвили красні пахучі цьвіти. Від часу до часу показала ся старанно обложена керниця з лавочками до спочинку і тїнистими корчами при гостинци, котрий тягнув ся почерез яри і потоки, що від лїтної спеки майже зовсїм були повисихали. На вогких місцях до сонця цвила лаврова рожа, а там де сонце найбільше припікало, колисали ся стрункі пальми. Понад сею буйною країною піднимало ся темно сине небо таке чистеньке, що анї одної хмарки на нїм не було видко, а овид єї від полудня обмежали гори Тмольос в вершками вкритими зимою і на весну снїгами, на заході же синїли ся гори Сіпильос.

Дорога ішла тепер в долину почерез тїнистий гай, по котрого пнях вив ся аж під сам вершок виноград в обильними грознами. На закрутї дороги, звідки можна було далеко видїти їздцї спинили конї. Перед ними лежала столиця Лідиї, давнїйша резиденция Кресуса, золотий Сардес в славнїй долинї Гермус.

Стрімка чорна скала піднимала ся понад очеретові дахи многочисленних домів міста а на єї вершку виднїли ся здалека будівлї в білого мармуру, замок з потрійним муром, доокола котрого перед многими сотками лїт король Мелес обносив льва, щоби тим способом зробити его нездобутим. Від полудня спадала гора не так стрімко і була вабудована домами. На півночи від акрополїса [2]) стояла над рікою Пактольосом, що ніс золотий пісок, давна палата Кресуса. Самою серединою торговлї, котра подивляючим подорожним видавала ся як би незаросле травою місце серед цвитучої луки шуміла червонава ріка, що на заході впливала на вузку гірску долину, щоби там плисти сподом попід велику сьвятиню Кибелї [3]).

На всхід тягнули ся просторі городи серед котрих сьвітило ся ясне як зеркало Ґіґейске озеро. По нїм плавали побіч лебедів ріжнобарвні судна, котрими для приятности їздило ся по озері. Може на чверть години від озера далеко піднимали ся численні горби всипані людскими руками, з котрих три відзначали ся особливо своєю величиною і висотою [4]).

(Дальше буде).

[2]) Акрополїс — слово грецке — замок, твердиня, кріпость серед міста. особливо акрополїс в Атинах.

[3]) Кибеля — богиня плідности, мати богів, жена божка Кроноса а мати Зевса.

[4]) Ґіґейске озеро знане було вже в Гомерових часах. Оно єсть три години їзди довге, а годину широке. Коло сего озера стоять ще й нинї стїжковаті горби — могили лідийских королїв, а коло них суть розвалини міста Сардес. Геродот каже, що тоті могили лідийских королїв були побіч египетских і вавилоньских найбільшим дїлом людскої руки. Тих горбів єсть там більше як сто, а один з них, горб Алїятеса, єсть так великий, що давнїйше треба було десять минут їхати конем, щоби его цїлого об'їхати. Той горб має ще нинї 3400 стіп в обемі і єсть косо високий на 650 стіп. На декотрих з тих горбів знаходять ся ще й нинї величезні стовпи представляючі т. зв. „фаллос“, знак плідности. Конзуль Шпіґельталь в Смирнї відкрив в горбі Алїятеса гробницю.

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI

Ілюстрована часопись для женщин.

БЕЗПЛАТНО

4 томи повісти

Клим. Юноши **„Внучок“** — А. Мечника **„Ованес Огана“** — К. Лясковского **„Зужитий“** — Ст. Аріеля **„Улуди“**

за кождий чверть рік том

одержать як „ПРЕМІЮ” передплатники галицкі.

„TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI“ в будучім 1900-тім, а в 42-ім році істнованя буде виходити під тим самим як доси літературским напрямом, з задержанем і на будуче дотеперішного отрудництва в специяльних відділах видавництва.

MODY PARYSKIE

(2.000 рисунків і 12 великих аркушів з кроями і взірцями робіт жіночих) і

GOSPODARSTWO DOMOWE,

завдяки котрим наша часопись независимо від заспокоєня потреб ума образованої женщини, запевнює їй практичну хосенність ствердженої вартости.

Обітниць богатих на слова, заповідань уліпшень і реформ, якими визначують ся більше менше всї проспектові оголошеня, уникали ми доси з принципу. Тим менше могли би ми уживати їх тепер, коли читаюча публика відповіла на проявлений в Tygodnik-у напрям дійстними доказами признаня, становлячими для редакциї цінну заохоту до постійности на обібраній дорозі.

Одинокою обітницею з нашої сторони, а радше сказавши,* одиноким з'обовязанем, яке приймаємо, єсть стояти і дальше на основі тих пересьвідчень, котрі нинї вільно нам вже уважати тревалим звеном між часописию а читателями, а подаючи їм інформациї з проявів дійстного житя, вибирати зпоміж них лише ті, яких вартість і вплив на суспільність власну або чужу признаємо. Ту задачу хочемо виповнити як доси без тіни упереджень, сторонничої ненависти і взгляду на личний інтерес.

То всьо, що вільно нам нинї сказати о дусї і напрямі нашої працї на будуще.

Не спускаючи з уваги печаливого і безпереривного постійного забезпеченя сотрудництва нашої часописи, маємо сказати кілька слів о тім, що ми в відділї белетристики приготовили для „TYGODNIK-A MÓD I POWIEŚCI“ на будуючий рік.

Маєм запевнені працї: *Марії Родзевичівної, Віктора Гомулицкого, Володислава Ст. Рей монта, Севера (Ігн. Мацїйовского), Володислава Уминьского* і многих инших.

В відділї поезиї звістні читателям пера: *Казимира Глиньского, Миріяма, Лянгого, Ор-Ота* і инших, обіцяли нам свої твори на слідуючий рік.

Розпочинаємо рік 1900 двома творами повістевими:

Волод. Ст. Реймонта повість п. з.: **І по многих днях. — І по многих лїтах....**	Севера повість п. з.: **Леґенда.**

Услівя передплати разом з премією:

У Львові і Кракові:		В Галичині з почтовою пересилкою;	
Чверть річно	1 зр. 80 кр.	Чверть річно	2 зр. 20 кр.
Півріч но	3 зр. 60 кр.	Півріч но	4 зр. 40 кр.
Річно	7 зр. 20 кр.	Річно	8 зр. 80 кр.

Редактор ЯН СКИВСКИЙ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНИ приймає, числа оказові і проспекта даром висилає

Головна Аґенция і Експедиция „TYGODNIKA“ у Львові

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всї книгарні і контори письм.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).